

Met een duif in het hart !

Het groepje wordt alsmaar kleiner. Iedere maandagmorgen komen we bij elkaar en kletsen heel wat af. In het seizoen als de wedvluchten hebben plaatsgevonden dan hebben we stof genoeg om over te praten. Met diverse uitslaglijsten, en met de Tablet, erbij bekijken en bepraten we dan wie goed en wie slecht heeft gepakt. Daar ontbreekt natuurlijk het natje en het droogje niet bij. De koffie staat dan bruin op de tafel en de schaal met speculaasjes in het midden. Met zes of zeven duivenliefhebbers zaten we dan gezellig te babbelen. Maar in vrij korte tijd is het gezelschap met 3 liefhebbers verkleind. De ziekte die ze met zich meedroegen werd hun fataal. Het was zo plotseling toen ze het heden met het eeuwige verwisselden. Zo opeens verloor ook de duivensport weer drie leden. Op de vraag waarom stoppen duivenliefhebbers met de duivensport dan is het overlijden daar een reden van. Hier en overal is dat het geval. Het is dan ook logisch dat de terugloop van duivenmelkers alsmaar doorgaat. De duivensport kent meer afvallers dan beginners. Maar is dat niet bij nog meer andere soorten verenigingen en clubs het geval? In de duivensport is specialisatie veelal de boosdoener omdat het de kleine melker bijna onmogelijk wordt gemaakt om nog een prijsje te winnen. Het is een feit dat meestal altijd de liefhebbers met de megahokken de hoofdprijzen winnen en met nog litanieën andere prijzen erbij. Maar geen poen. Dat is er niet meer bij. De grote groep, pakweg driekwart van de liefhebbers, die blijven ondanks hun amateurisme toch de duivensport trouw. Ondanks dat ze de top niet bereiken blijven ze toch duivenliefhebber. Hoe dat kan? Ik heb ooit in een duivenboek gelezen waarin stond dat de echte liefhebber ***“met een duif in hart geboren moet zijn”***. En daar zit een grote kern van waarheid in. Als ik me zelf in ogenschouw neem dan vind ik me in dat gezegde terug. De echte liefhebber herken je niet aan het succes en het resultaat. Waaraan dan wel? Die het niet weet moet eens op maandagmorgen erbij komen zitten en luisteren. Na 'n poosje zal hij dan het er achter komen wat het geheim van een duivenmelker is. **“Met een duif in het hart”!**

